

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010095
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8315010095.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaných J.. M. S., S. K. a J.. F. M., pre prečin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2 Pv 520/12/7702 zo dňa 11.02.2015, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. septembra 2021 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný J.. M. S., N.. XX.XX.XXXX M. B.,
trvale bytom S., R. XXXX/X,
prechodne bytom S. Č.. XX, Y. V.,

obžalovaná S. K., N.. XX.XX.XXXX M. A.,
bytom S. Č.. XX, Y. V.,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 31.01.2011 v čase okolo 07.00 hod. spoločne prišli do Ošetrovateľského centra s.r.o. v S. na ulici R. Č.. XX za pacientkou M. S., N.. XX.XX.XXXX, bytom S. Č.. XX, ktorá bola v tom čase v uvedenom zariadení hospitalizovaná po ťažkej mozgovej príhode, za účelom podpisu darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti: pozemkov - parciel registra „C“ č. XX, záhrada vo výmere 718 m², parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 364 m², parc. č. XX trvale trávne porasty vo výmere 1264 m², stavba na parcele XX súpisné č. XX, rodinný dom zapísané na liste vlastníctva č. XX k.ú. S., parcely registra „E“ - parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 829 m² zapísaná na liste vlastníctva č. XXX k.ú. S., parcely registra „E“ - parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 2370 m² a parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 3 m² zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. S., jej synovi J.. M. S., ktorý zmluvu vopred pripravil a túto zmluvu za darcu, M. S. podpísal tak, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine a rovnakým spôsobom zabezpečil J.. M. S. podpis M. S. aj do osvedčovacej knihy, pričom v tom čase M. S. nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti týkajúce sa jej osoby, v tom čase trpela vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa a zdravotný a psychický stav jej neumožňoval porozumieť tomuto právnomu úkonu, podpis za M. S. na darovacej zmluve a v osvedčovacej knihe osvedčila tam prítomná starostka obce S. S. K.Á., vykonávajúc pritom právomoc obce v zmysle § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pričom osvedčila podpis v rozpore s § 4 ods. 2 zákona č. 599/2001 Z.z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách okresnými úradmi a obcami, v zmysle ktorého pri osvedčovaní podpisu na listine obec zodpovedá za to, že podpis na listine urobila alebo uznala za vlastný fyzická osoba, ktorej podpis je osvedčovaný, že sa podpísala do osvedčovacej knihy pred osobou vykonávajúcou osvedčenie, čím takto M. S. bola spôsobená škoda vo výške najmenej 24.500,- eur,

teda

obžalovaný J.. M. S.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

obžalovaná S. K.

ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonávala svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

čím spáchali

obžalovaný J.. M. S.

prečin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

obžalovaná S. K.

prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný J.. M. S.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 1.000,00 (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

obžalovaná S. K.

Podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 1.000,00 (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, súd obžalovaného IN.. F. M., N.. XX.XX.XXXX M. S., trvale bytom S. XX, Y. V.,

pre prečin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spáchaný formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa podľa obžaloby mal dopustiť tak, že: „dňa 31.01.2011 v čase okolo 07.00 hod. spoločne prišli do Ošetrovateľského centra s.r.o. v S. na ulici R. Č.. XX za pacientkou M. S., N.. XX.XX.XXXX, bytom S. Č.. XX, ktorá bola v tom čase v uvedenom zariadení hospitalizovaná po ťažkej mozgovej príhode, za účelom podpisu Darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti a to pozemkov a stavby nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce S., zapísaných na LV č. XX, XXX a XXX jej synovi J.. M. S.Š., ktorý zmluvu vopred pripravil a túto v zariadení mala M. S. podpísať s jeho pomocou, avšak M. S. vzhľadom na závery znaleckého posudku na takýto úkon nebola schopná a nebola schopná ani zmluvu podpísať a ani ju nepodpísala, ale túto za ňu podpísal jej syn J.. M. S., pričom podpis riadne overila tam prítomná starostka obce S. K., za prítomnosti J.. F.Š. M. a následne na to bol na základe uvedeného na katastri vykonaný prepis nehnuteľnosti na J.. M. S., čím takto dedičom po M. S., ktorá dňa 22.02.2011 zomrela a to M. S., N.. XX.XX.XXXX a V. S., N.. XX.XX.XXXX, bola spôsobená škoda vo výške najmenej 15.000,- eur,“

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné 2 Pv 520/12/7702 zo dňa 11. februára 2015 oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obvinených J.. M. S., S. K. a J.. F. M. obžalobu pre skutok uvedený v oslobodzujúcom výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchmi poškodených, svedkov, znalcov, oboznámil sa s obsahom celého spisového materiálu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný J.. M. S. v konaní pred súdom odmietol vypovedať. V prípravnom konaní poukázal na to, že mama poskytla bratovi finančnú výpomoc na opravu nehnuteľnosti, v ktorej brat býval so svojou rodinou, a ktorú získal po svokrovi. Potom, ako brat ochorel, sa mama rozhodla k nim presťahovať, aby sa o syna starala, preto lebo bola zdravotná sestra. Tento stav trval približne rok. Potom sa nasťahovala späť do domu v obci S. XX. Počas doby, keď bola mama v P., obžalovaný začal vykonávať opravy tohto domu. Po bratovej smrti sa jeho rodina prestala zaujímať o mamu. Potom on odišiel pracovať do P.. Pán M. mu zavolať, že dňa 20.10.2010 mama dostala porážku. Pricestoval na Slovensko, mama bola v tom čase v nemocnici v kóme. Chodil k nej každý deň do nemocnice, staral sa o ňu, umýval ju, ošetroval, menil jej prádlo. Po nejakom čase začala mama lepšie vnímať, vizuálne reagovala. Pri jeho návštevách mu mama pripomínala dom. Preto niekedy pred 31.01.2011 navštívil starostku a požiadal ju, či by s ním išla do S. do ošetrovateľského centra a overila podpisy na darovacej zmluve. Starostka súhlasila, pretože aj mama ju predtým niekoľkokrát žiadala, aby urobili prepis domu. Obžalovaný pripravil darovaciu zmluvu, išli do S. spolu so starostkou aj s pánom M., ktorý bol ako šofér. Po príchode do izby, kde mama ležala, sa starostka a M. s ňou zväťali. Potom jej starostka vysvetlila, že prečo prišli, či rozumie, čo jej hovorí. Ako mama reagovala, obžalovaný nevedel popísať. Určite prikývla, že rozumie, tiež niečo povedala. Potom jej starostka prečítala zmluvu, spýtala sa, či tomu rozumie a s tým súhlasí, načo mama reagovala kladne. Potom jej dala podpísať zmluvu. On pristúpil k mame k jej ľavej ruke a pomohol jej s tým, pretože bola praváčka. Podpisovanie ľavou rukou predtým nacvičovali. Následne odišli na obecný úrad, kde uhradil poplatky.

Obžalovaná S. K. v konaní pred súdom odmietla vypovedať. V prípravnom konaní uviedla, že na požiadanie J.. M. S. išli spolu aj s J.. F. M.Č. do S. do ošetrovateľského centra, aby overila podpisy na darovacej zmluve, ktorou pani S. darovala rodinný dom J.. M. S.. Pani S. ju už aj v minulosti viackrát prosila o to, aby jej pomohla s prepisom domu na syna, pretože druhému synovi dala peniaze na rekonštrukciu domu, tak tento dom chcela darovať synovi M.. J.. M. S. pripravil darovaciu zmluvu, išli do S.É. spolu s pánom M., ktorý bol ako šofér. Po príchode do izby, kde pani S. ležala, sa s ňou zväťali. Podľa nej ju pani S. spoznala. Opýtala sa jej, že či vie, kto je, a ona jej ťažko odpovedala „áno“ a zároveň kývala očami, privierala viečka. Prečítala jej pomaly zmluvu. Podľa nej chápala a vnímala. Po dočítaní zmluvy pani S. ťažko, ale reagovala na to, že idú podpisovať zmluvu. Keď malo dôjsť k podpisu, uprela zrak na syna, pretože mala pravú ruku poškodenú, nemohla ňou hýbať. On jej vložil pero do ľavej ruky a podoprel svojou rukou, čím došlo k podpisu. Podpisovala to päťkrát. Podpísala sa do overovacej knihy aj na darovaciu zmluvu. Obžalovaná sa obhajovala tým, že keby vedela, že pani S. nevníma, tak by jej zmluvu nedala podpísať. Nemala dôvod ísť za lekárom a informovať sa, či je schopná to podpísať, pretože s nimi komunikovala, reagovala slovne aj keď ťažko. Vedela o tom, že chce dom darovať synovi.

Obžalovaný J.. F. M. v konaní pred súdom odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že na požiadanie starostky jej robil šoféra a odviezol ich do S. do ošetrovateľského centra, aby overila podpisy na darovacej zmluve, ktorou pani S. darovala rodinný dom J.. M. S.. S pani S. boli v príbuzenskom pomere. Bola to sestra jeho svokry. Pani S. zmluvu podpísala pri plnom vedomí, rozumela jej a konala dobrovoľne a na znak súhlasu za pomoci svojho syna ju podpísala. Keď išli zmluvu podpisovať, pani S. povedala synovi, aby jej pomohol a on to urobil. Dal pero do je ľavej ruky, chytil jej ruku a podpísal s ňou pomaly.

Svedkyňa M.Ó. S., vnučka nebohej, zastávala názor, že došlo k podvodu, pretože keby babka chcela M. S. darovať dom, tak by to darovala skôr, nie až po porážke. Babka nebola v stave a ani nemohlo dôjsť až k takému zlepšeniu stavu, že by vedela, čo podpisuje. Na R. v ošetrovateľskom centre babku nebola navštíviť. Boli pri nej ale v V., hneď na druhý deň po porážke a potom boli ešte raz v V.. Potom v S. na LDCH, kde bola preložená z V.. Nehovorila plynule, pozerala na ňu, ale nevedela posúdiť, či ju babka vnímala. Bola v zlom stave, mala dni, kedy jej bolo lepšie, ale nie až tak dobre. Ona bola ochrnutá na pravú stranu. Babka nikdy ani jej a ani jej matke nehovorila, že chce obžalovanému darovať dom, ani ako chce naložiť so svojím majetkom po smrti. Na rekonštrukcii domu v S. sa podieľali nielen obžalovaný, ale aj otec svedkyne a ujo. Babku svedkyňa nenavštevovala v poslednom čase často, pretože po otcovej smrti ich vzťahy ochladli. Neboli často za ňou. Z babkinej strany ochladli tiež city. Keď dala vedieť, že je

v S., tak sa stretli. Svedkyňa nechodila do S., skôr sa v S. stretávali. Doma ju navštívila asi raz, dvakrát za celý čas od otцovej smrti, kým nezomrela. Boli v telefonickom kontakte. Babka im nebránila vstupe. Ale svedkyňa cítila, že ich tam nechce, ale nepýtala sa na to jej, ale vycítila to.

Svedok V. S. k uzavretej darovacej zmluve uviedol, že pri uzavretí zmluvy bol prítomný jeho krstný otec obžalovaný M. a pani starostka. Od mamy mal vedomosť, že oni za babkou chodievali, babka bola ochrnutá na pravú stranu, ľavú stranu mala nehybnú, nebola schopná porozumieť tomu a vlastnoručne podpísať niečo také v takom stave. Svedok to usúdil na základe toho, že jeho mama je zdravotná sestra, stále si zisťovala jej stav, odkedy bola v nemocnici, stále tam telefonovala, bola v kontakte. Ona sa zaujíkala, telefonovali si. Boli v kontakte každé dva dni, aj keď babka bola v P., písali si, volali. Neočakával, že by niečo také urobila babka. Keď dostala babka mozgovú príhodu, bol ju svedok navštíviť osobne na LDCH v S. raz. V tom čase chodil do školy. Pravidelne za ňou chodievala jeho mama. Babka ležala, kŕmili ju, bola nehybná, nereagovala na okolie. Pred mozgovou príhodou nikdy nespomínala, že dom v S. chce darovať strýkovi M.. Mal vedomosť takú, že dom mal byť rozdelený medzi jej sestru, M. a otcovu stranu. Babka predtým bývala s nimi dosť dlhú dobu, pokiaľ bol chorý jeho otec a potom až neskôr sa presťahovala, stále s ňou boli v kontakte. Babka, keď pracovala v zahraničí, posielala peniaze svojej sestre na opravu domu.

Svedkyňa C. S. uviedla, že sprvu o darovacej zmluve medzi svokrou a J.. S. nemala vedomosť. V marci 2011 prišlo deťom z V., že majú prísť na dedičské konanie. Cez internet zistili, že dňa 31.01.2011 bola urobená darovacia zmluva, že vraj svokra nebohá prepísala na švagra M. S. všetko okrem jedného pozemku. K zdravotnému stavu svokry uviedla, že v centre ju nebola navštíviť, lebo vedela, že ju chodil navštevovať švagor. Keď dostala porážku, tak bola hneď na druhý deň pri nej. Bola pri nej aj s dcérou potom, keď ju mali previezť do B. od sestričiek. Na LDCH ju našla v dezolátnom stave, bola zvracaná, po epileptickom záchvate, mala sondu v nose, nerozprávala. Keď bola na LDCH, svokra nevnímala nič. Keď bola už v ošetrovateľskom centre, jej volala kolegyňa, aby prišla na JIS, lebo nevedia, či dožije do rána. Volala aj švagrovi, aby sa prišiel s ňou rozlúčiť. To bola nedeľa. Svokra počas obdobia, keď žila s nimi, spomínala, že byť na trojke prepíše na švagra M. S., s tým, že bola 10 rokov v P. a dala manželovi peniaze na rekonštrukciu domu. Ona len hovorila, že keby náhodou sa niečo stalo, tak verí tomu, že sa podelia bratia spravodlivo. Nikdy si neprípúšťala, aby sa mohlo niečo také stať. K rekonštrukcii domu uviedla, že svokra posielala svojej sestre peniaze, ona dávala dokopy ten dom. Teta C. tam volala firmy, ktoré prerobili dom, vodu, kúrenie atď.

Svedok V.. M. C. k zdravotnému stavu pred smrťou pacientky M. S. uviedol, že do zariadenia chodil raz do týždňa na vizity. Ona rozprávať nemohla, väčšinou rozumela, čo sa od nej chce. Bola po porážke, nemohla vôbec rozprávať, bola ochrnutá na jednu stranu. Videl ju raz do týždňa na vizite, vždy v pondelok. Zotrvál na výpovedi z prípravného konania, v ktorom počas výsluchu uviedol, že dňa 31.01.2011 sa pacientka snaží spolupracovať, ale aj nechápe. Potom 07.02.2011 bezo zmeny, spolupracuje, z toho je zrejmé, že väčšinu času, ako pri nej bol, hoci krátko asi 5 min. chápala, vyhovelá výzvam, snažila sa spolupracovať.

Svedkyňa Q. S., ktorá pracovala v ošetrovateľskom centre na R. ul. v S., k zdravotnému stavu pacientky M. S. uviedla, že bola imobilná, plienkovaná a kŕmená NGS sondou, pri úkonoch, ktoré s ňou robila, pacientka nikdy nekomunikovala.

Svedkyňa W. B., ktorá pracovala v ošetrovateľskom centre na R. ul. v S., sa k zdravotnému stavu pacientky M. S. nevedela vyjadriť.

MUDr. Miroslav Sedlák, znalec z odboru zdravotníctva, odvetvie neurológie, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok na nebohú M. S., zotrval na záveroch znaleckého posudku. Poukázal na to, že nebohá mala ťažké krvácanie do mozgu v dominantnej ľavej hemisfére s následnou poruchou vedomia, ochrnutím pravej polovice tela a poruchou reči globálnou, čiže pacientka nerozumela hovorovej reči a nerozprávala. Pri postihnutí ľavej hemisféry dôjde k poruche symbolických funkcií, pacientka spája podnety zvukové a sluchové, ale nemohla vnímať vonkajšie okolie. V celej dokumentácii zdravotnej, stav bol bez zmeny, bez zlepšenia. Bola kŕmená sondou, sama neprijímala potravu. Podľa znalca nebola schopná nejakého podpisu, pravá ruka a noha bola ochrnutá a ľavá ruka bola už postihnutá, podpis neprichádzal do úvahy absolútne. Aj keď by sa jej niekto na niečo pýtal, pacientka si neuvedomovala, čo robí. To sú podmienené reflexy, ona na každý dotyk mohla kývať hlavou, ona sa mohla otočiť na svetlo,

zvuk, ale to neznamena, že vedela, čo robí. Ona mala nedokrvenosť mozgu s následnou sklerózou a demenciou. Jej pohyb hlavou - otočenie, neznamenal, že pacientka niečomu rozumela. Nález u pacientky bol rozsiahly, bola dotknutá dominantná hemisféra, bola postihnutá reč, chápanie, vnímanie okolia. Keď si niekto vysvetlí, že otočenie hlavou je vnímanie a reakcia na otázky, to nie je pravda, to je zavádzajúce, lebo pri tom náleze ťažkom, cievnom mozgovom postihnutí s následnou sklerózou ona vôbec nechápala, čo sa okolo nej deje. Ona mala otvorené oči, ale nevnímala, čo sa okolo nej deje. To je na základe jej zdravotného nálezu, t.j. na základe krvácania do mozgu v dominantnej hemisfére pacientka nie je schopná vnímať vonkajšie okolie na podnety ľudí, čo od nej chceli. Bola tam porucha reči, bola porucha vnímania, pacientka nevedela, čo sa deje okolo nej. To sú len reflexy podmienené. Keď pacient má poruchu vedomia a reči, vnímanie sa nedá ani popísať bližšie a keď pacientka nekomunikuje, je tam porucha vnímania. U nej došlo k ťažkému postihnutiu, je to dané v zdravotnej dokumentácii, bola ochrnutá, pasívna, nespolupracovala, nekomunikovala, mala problém s prehltnutím. Bola ochrnutá pravá časť. Ľavú časť mala postihnutú v kĺboch. Na strane 13 - čiastočne postihnutá aj ľavá strana podľa zdravotnej dokumentácie. To mala čiastočne postihnutie kĺbov. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.3.2017 (čl. 549), vypočutý znalec MUDr. Sedlák, vyslovil neurologický záver, že nebola schopná podpísať zmluvu.

Znalec MUDr. Marek Kudláč, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zotrval na záveroch vypracovaného znaleckého posudku č. 06/2018 v celom rozsahu. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z dostupnej zdravotnej dokumentácie, nakoľko M. S. bola nebohá v čase vypracovania posudku. Išlo napr. o prepúšťacu správu zo B., kde bola určená diagnóza pri prepustení intracerebrálne krvácanie parientálne vľavo s presunom stredočiarových štruktúr, ťažká vaskulárne podmienená encefalopathia. Encefalopathia je ťažké ochorenie centrálnej sústavy vrátane mozgu, ktorý tvorí základ. Taktiež vychádzal z dokumentácie uloženej v ošetrovateľskom centre na ulici R. v S.. Z dostupnej zdravotnej dokumentácie zistil, že nebohá M. S., nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti, týkajúce sa jej osoby, takisto udalosti, nachádzajúce sa v jej okolí, nakoľko nerozprávala, nerozumela hovorenej reči, nespolupracovala, bola imobilná, ležiaca, teda inkontinentná, mala problémy s prehĺtaním, mala zavedenú NG sondu, mala ochrnutú pravú stranu tela, okrem iného aj pravú ruku, pričom s touto rukou nemohla vykonávať žiadne pohyby, čiastočne postihnutá bola aj ľavá strana tela. Tieto zmeny boli jednoznačne u nebohej M. S. prítomné aj v čase podpisu darovacej zmluvy. Zdravotný stav nebohej v uvedený deň hodnotil ošetrojúci lekár V. C., kde znalec citoval „má sa ako predtým, snaží sa spolupracovať, ale nechápe“, na základe toho a na základe vlastných lekárskejších informácií hodnotil jej rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť ako zaniknutú v čase podpise darovacej zmluvy. Nebohá M. S. v čase podpisu darovacej zmluvy, to dňa je 31.01.2011 trpela vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa, čo malo podstatný vplyv na jej spôsobilosť na právne úkony. Jej schopnosť prijať rozhodnutie o tom, že mieni darovať synovi nehnuteľnosti, a to pozemky a stavbu a schopnosť túto vôľu zrozumiteľne adresovať a prejaviť, bola vymiznutá a nebola teda spôsobilá rozpoznať následky svojho konania. Zdravotný, psychický a mentálny stav nebohej neumožňoval dňa 31.01.2011, aby porozumela právnomu úkonu, darovacej zmluve. Nebohá konala v úplnej poruche, vaskulárna demencia ťažkého stupňa, v slovenskom laickom názvosloví, závažná porucha inteligencie a pamäte a ostatných psychických funkcií pri poškodení ciev v mozgu, ktorá vlastne na tento právny úkon robila neschopnou. Znalec sa vyjadroval hlavne k zdravotnému stavu nebohej v čase podpisu darovacej zmluvy. Vaskulárna demencia mala svoj priebeh a skončila smrťou. Do troch týždňov od podpisu zmluvy ďalšia ischemia prišla. Sú navonok vyznievajúce obdobia lepšie. Závisí to od toho, ako sa v tej chvíli prekrvil alebo neprekrvil mozog, závisí to od prejasnenia mozgu a charakteru, ktoré ale neznamenujú, že by nebohá plne chápala. Keď polovička mozgu je neprekrvená, je tam opuch, a ten opuch je taký ťažký, že sa presunula časť mozgu na druhú stranu, že došlo k ďalšej tlakovej atrofii a úmrtiu ďalšej časti mozgu.

K výhradám obžalovaného J. S. vo vzťahu k rovnako formulovaným záverom v znaleckom posudku MUDr. Kudláča ako boli formulované aj znalcom MUDr. Porvažníkom, súd uvádza, že v prípade vykonávania znaleckých posudkov, ktorých predmetom má byť zdravotný stav osoby, ktorá je v čase vypracovania znaleckého posudku už nebohá, obidvaja znalci vychádzali z totožných podkladov. Zhoda formulácie záverov v znaleckom posudku neznamena jeho nezákonnosť. Navyše za zákonný dôkaz možno považovať aj znalecký posudok č. 89/2017 MUDr. Alfonza Porvažníka, pretože na zákonnosť takéhoto dôkazu nemá žiadny vplyv skutočnosť, že súd v uznesení, ktorým hlavné pojednávanie odročil uviedol, že do konania bude pribratý znalec MUDr. Marek Kudláč, pričom následne uznesením č.k. 2T/29/2015-573 bol do konania pribratý MUDr. Alfonz Porvažník. Výsledkom hlavného pojednávania

konanom dňa 7.12.2017 (ktoré viedol samosudca pôvodne vo veci konajúci) bolo , že do konania bude pribratý znalec MUDr. Marek Kudláč (uznesenie na čl. 603).

Súčasťou spisu sú správy z Ošetrovateľského centra s.r.o. S. a správa Nemocnice A. Leňa, ktoré boli podkladom pre vypracovanie znaleckých posudkov. Dňa 31.01.2011 došlo k uzavretiu Darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti a to pozemkov a stavby nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce S., zapísaných na LV č. XX, XXX a XXX medzi darcom pani Vierou Hartošovou a obdarovaným - obžalovaným S.. Skutočnosť, že darkyňa bola vlastníčkou predmetných nehnuteľností preukazujú listy vlastníctva.

Svedkyňa P. K. uviedla, že po mozgovej príhode M. S. s ňou spolu s manželom komunikovali, keď ju jej syn dovezol domov z nemocnice. Všetko vnímala, aj s manželom hovorila. Slabšie hovorila, ale vnímala. Keď k nim prišli na návštevu, vyjadrila sa, že ich pozná. Manžela oslovila menom, viac rozprávala s ním, pretože sa poznali od detstva. M. S. ju bola schopná vnímať. Svedkyňa potvrdila, že ju na výpoveď nenavádzal nik z obvinených. Pri prepise nehnuteľností na J.. S. nebola, M. však pomáhala M. so stavbou domu a ešte pred porážkou jej povedala, že nehnuteľnosť v S. dá synovi M..

Svedok V. V. pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že keď M. dovezol mamu po mozgovej príhode domov, prišla s ním aj manželka pomôcť s posteľou. Pani S. pozdravil a pokývala hlavou. Pýtal sa jej, či ho pozná a ona pokývala hlavou. Vyjadrovanie bolo slabšie. Bolo jej rozumieť, slová išli ťažšie. M. S. ho bola schopná vnímať. Svedok potvrdil, že ho na výpoveď nenavádzal nik z obvinených. K prepisu nehnuteľností na J.. M. S. sa nevedel vyjadriť, o záležitosti nebol informovaný.

Svedkyňa V. V. v prípravnom konaní uviedla, že pani S. poznala cez syna M.. Keď prišla domov z nemocnice, pýtala sa jej ako sa má. Rozprávalo sa jej ťažko, snažila sa o komunikáciu, aj kývla hlavou. Vnímala ju, poznala, kto prišiel a chápala, čo sa jej človek pýtal. Na výpoveď svedkyňu nikto nenavádzal. O prepise nehnuteľností na J.. S. nevedela.

Svedok Q.. V. S. potvrdil, že sa s pani S. rozprával, keď od nej chceli odkúpiť časť pozemku. Ešte pred porážkou vypracoval návrh kúpnej zmluvy. Bol za ňou niekoľkokrát, vyjadrila sa, že to predá, ale ešte nemá vysporiadané dedičstvo. Neskôr povedala, že to nepredá a z jej reči pochopil, že to chce dať synovi. K odkúpenia časti pozemku tak nedošlo. Na výpoveď svedka nikto nenavádzal. K prepisu nehnuteľností na J.. M. S. sa nevedel vyjadriť.

Svedok Q.. V. Č. uviedol, že s pani S. komunikoval ešte pred mozgovou príhodou. Chceli kúpiť pozemok, tak za ňou boli s Q.. S.. Nechcela im to predáť, mali jednať so synom, pretože to bude jeho. Svedka na výpoveď nikto nenavádzal, k prepisu nehnuteľností na J.. S. jeho matkou sa nevedel vyjadriť.

Svedok F. M. V.. v prípravnom konaní vypovedal, že M. S. bola sestrou jeho babky. Navštevoval ju často, chodil jej pomáhať. Po tom, čo ju priviezli domov z nemocnice po mozgovej príhode, ju bol navštíviť asi dva alebo trikrát. Rozprávať vedela, síce menej zrozumiteľne, ale rozprávala. Riadne vnímala, spoznávala ľudí naokolo. K dedičstvu a prepisu nehnuteľností sa vyjadriť nevedel, keďže to pred ním nespomínala a ani tam nebol. Neveril, že pani S. nevnímala, pretože ju videl osobne a videl, ako vníma okolie. Na výpoveď ho nikto nenavádzal.

Svedkyňa V. M. vypovedala, že M. S. bola sestrou jej matky. Navštevovali sa. Bezprostredne po mozgovej príhode ju bola navštíviť v nemocnici v V. a potom doma, keď ju prepustil z liečebne. Keď prišla k nim domov, svedkyňu spoznala a oslovila ju po mene. Komunikovala ťažšie. O dedičstve sa s ňou po mozgovej príhode nerozprávali. Sťažovala sa na syna M., lebo chcela na neho dom prepísať, ale on jej povedal, že je na to čas. Vyjadrila sa, že dom dá tomu, kto ju dočová. Zo strany nevesty a vnukov nebol o ňu záujem. M. žil s mamou v spoločnej domácnosti, staral sa o ňu. Svedkyňa doplnila, že po príchode M. S. z nemocnice ju bola navštíviť, komunikovala, vnímala, reagovala, spoznávala, pohybovala ľavou stranou tela, bolo to síce nemotorné, trochu pomalá, zajakávala sa. Ďalšie odpovede boli stručné, komunikovala aj gestami - kývla hlavou. Pani S. ju bola schopná vnímať ako osobu. Na výpoveď svedkyňu nikto nenavádzal, k prepisu nehnuteľností sa vyjadriť nevedela, nebola pri tom.

Svedkyňa T. X. potvrdila, že s M. S. po mozgovej príhode skutočne komunikovala, vnímala ju, ťažšie sa jej rozprávalo. O dedičstve sa nerozprávali. Na výpoveď ju nikto nenavádzal, o prepise nehnuteľností nepočula.

Svedok V. V. v prípravnom konaní vypovedal, že s M. S. po jej mozgovej príhode komunikoval. Určite ho vnímala, lebo sa spolu riadne rozprávali. O dedičstve a nehnuteľnostiach sa spolu nerozprávali, o prepise nehnuteľností nič nevedel. Na výpoveď svedka nikto nenavádzal.

Svedkyňa V. C. uviedla, že mozgová príhoda sa stala u nej doma. Sanitka zobrala M. S. do nemocnice. Hneď na to ju svedkyňa navštívila. Nemohla veľmi hýbať pravou rukou a nohou, ale rozprávať sa s ňou dalo. Rozprávala ťažšie. Pri stretnutí si uvedomovala, čo sa jej stalo a riadne komunikovala. Po hospitalizácii bola presunutá na rehabilitáciu do B.. Jej syn M. sa vrátil z M. A., zrekonštruoval dom, prerobil to na bezbariérové bývanie. Po pobyte začala M. S. robiť pokroky v hýbaní s rukou a nohou. Po zhoršení zdravotného stavu jej vybavili pobyt v ošetrovateľskom centre v S.. Tam ju často navštevovala, riadne svedkyňu vnímala a riadne spolu komunikovali. Už v minulosti chcela M. prepísať majetok na syna M.. Keď bola v ošetrovateľskom centre, opakovane chcela prepísať svoj majetok na M.. Na jej pranie M. spolu s J.. F. M. a starostkou S. K. šli za M., kde spísali prevod majetku. Aj po tomto bola za ňou svedkyňa a riadne spolu komunikovali. Po čase sa jej zhoršil zdravotný stav a zomrela. Svedkyňa na ďalšom výsluchu potvrdila, že jej sestra M. S. bola po mozgovej príhode pri vedomí, nerozprávala plynule, ale dorozumieť sa s ňou dalo. Vedela všetko, čo sa s ňou robilo, bola zdravotná sestra. M. ju bola schopná vnímať. Svedkyňu na výpoveď nik nenavádzal. Dodala, že bola v nemocnici v S., kde jej sestra povedala, že chce, aby starostka prišla urobiť prepis majetku.

Svedkyňa V. Q., ktorá pracovala v ošetrovateľskom centre v S. v rozhodnej dobe, si spomenula na M. S.Š., avšak nespomenula si na právny úkon s ňou spojený počas jej hospitalizácie. Kniha návštev v zariadení nebola, boli kamery na chodbách a aj v izbe, kde ležala pacientka, bola kamera. Zdravotný personál viedol biele a žlté karty, ktoré sa týkali stravovania a zdravotnej starostlivosti pacienta. K zdravotnému stavu M. S. sa svedkyňa vyjadrila tak, že vnímala pekne. Vedela povedať, na ktorú stranu ju polohovať. Riadne odpovedala áno alebo nie. Komunikovala očami, pokiaľ jej ťažšie išla reč. Vykonanie nejakého úkonu, ako napr. podpis darovacej zmluvy, sa neoznamovalo, ale vedelo sa o tom, hlavná sestra o tom musela vedieť.

Súd podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku č. 185/2014 znalca Ing. Dušana Posypanku, ktorým bola stanovená hodnota pozemkov na parcelách č. XX, XX, XX, XXX/X, XXX/XX a XXX/XX v katastrálnom území S., obec S., okres V., pre účel posúdenia skutkového stavu predmetných nehnuteľností. Znalec stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností metódou polohovej diferenciacie na sumu 24.491,78 eur, zaokrúhlene na sumu 24.500,00 eur.

Súd postupom podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním aktualizovaných medzirezortných lustrácií, a to odpisu registra trestov a Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov u všetkých obžalovaných. Obžalovaný J.. M. S. má v odpise registra trestov jeden záznam o odsúdení z roku 1982, na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má jeden záznam o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky z roku 2016, za ktorý bol sankcionovaný pokutou. Obžalovaní S. K. a J.. F. M. nemajú v odpisoch registra trestov a v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov žiadne záznamy.

Prokurátor v záverečnej reči na základe vykonaného dokazovania navrhol uznať všetkých troch obžalovaných za vinných v zmysle obžaloby, uložiť im podmienkové tresty odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a určiť primeranú skúšobnú dobu. Zároveň navrhol rozhodnúť o nárokoch na náhradu škody.

Obhajca obžalovaného J.. M. S. uviedol, že vykonaným dokazovaním vyvstali ešte väčšie pochybnosti o vine obžalovaných, prokurátor neuniesol dôkazné bremeno preukázania skutku uvádzaného v obžalobe, preto pri aplikácii zásady in dubio pro reo navrhol rozhodnúť v prospech obžalovaných a týchto oslobodiť spod obžaloby.

Obhajca obžalovaných S. K. a J.. F. M. poukazujúc na vykonané dokazovanie, dĺžku konania a okolnosti skutku navrhol všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný J.. M. S. sa stotožnil s prednesom obhajcu, právo prednesu posledného slova nevyužil.

Vykonaným dokazovaním - najmä výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní bolo preukázané, akým spôsobom bola podpísaná darovacia zmluva zo dňa 31.01.2011, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: pozemkov - parciel registra „C“ č. XX, záhrada vo výmere 718 m², parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 364 m², parc. č. XX trvale trávne porasty vo výmere 1264 m², stavba na parcele XX súpisné č. XX, rodinný dom zapísané na liste vlastníctva č. XX k.ú. S., parcely registra „E“ - parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 829 m² zapísaná na liste vlastníctva č. XXX k.ú. S., parcely registra „E“ - parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 2370 m² a parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 3 m² zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. S..

Obžalovaný J.. M. S. vopred pripravil zmluvu a túto zmluvu za darcu, M. S. podpísal tak, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine a rovnakým spôsobom zabezpečil J.. M. S. podpis M. S. aj do osvedčovacej knihy. Obžalovaný tak konal v čase, kedy podľa znaleckých posudkov pani M. S. nebola spôsobilá zmluvu podpísať a ani porozumieť jej obsahu.

O okolnostiach, za ktorých bola zmluva za M. S. podpísaná, vypovedal sám obžalovaný v prípravnom konaní tak, že keď malo dôjsť k podpisu zmluvy M. S., táto mala pravú ruku poškodenú, nemohla ňou hýbať. Obžalovaný jej vložil pero do ľavej ruky a „pomohol“ jej s tým podpisom, nakoľko bola praváčka.

Skúmanie pravosti podpisu teda nemalo žiadny význam, nakoľko už z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní je zrejmé, že nešlo o jej podpis - on viedol jej ľavú ruku, pričom sám potvrdil, že bola praváčka. Túto okolnosť potvrdila v prípravnom konaní aj obžalovaná S. K., ktorá uviedla, že J.. M. S. vložil pero do ľavej ruky M. S., ktorú podoprel svojou rukou, čím došlo k podpisu.

Obžalovaný konal s úmyslom previesť na seba vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku o vine tohto rozsudku, uviedol do omylu orgán rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva a v dôsledku zápisu vlastníckeho práva aj všetky osoby dotknuté rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva. Zápis vlastníckych práv v katastri nehnuteľností je účinný voči všetkým (erga omnes). Konaním obžalovaného nebola do omylu uvedená poškodená, nakoľko táto nebola v stave vnímať a hodnotiť okolnosti vôbec - teda ani nie mylne, pre omyl vyvolaný inou osobou.

Zo záverov už vyššie citovaných znaleckých posudkov, resp. výpovedí znalcov je zrejmé, že M. S. v čase, kedy malo dôjsť k uzavretiu darovacej zmluvy, nebola schopná, resp. spôsobilá na vykonanie žiadneho právneho úkonu - teda ani na uzavretie darovacej zmluvy.

Z uvedeného dôvodu súd posúdil konanie obžalovaného J.. M. S. ako konanie, ktorým na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (24.500 eur).

Pozornosti súdu neušlo, že nebola znalecky ohodnotená aj stavba - rodinný dom súpisné č. XX, postavený na parcele č. XX, zapísaný na LV č. XX k.ú. S. (znalecký posudok č. 185/2014 Ing. Dušan Posypanka, čl. 377).

Prokurátor preukázal výšku škody teda len v rozsahu uvedenom v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku - i keď už na prvý pohľad je zrejmé, že v znaleckom posudku chýbalo ohodnotenie stavby. Tento nedostatok znaleckého posudku však nemá odstraňovať súd, nakoľko by pomáhal prokurátorovi uniesť dôkazné bremeno pri ešte prísnejšej právnej kvalifikácii trestného činu (pre značnú škodu).

Podľa občianskoprávnej úpravy náležitostí právnych úkonov platí, že:

Občiansky zákonník

§ 37

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

(3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

§ 38

(1) Neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

(2) Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

§ 40

(1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

(2) Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

(3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

(6) Na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať a písať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať alebo písať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu s pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú si zvolí, a je schopný vlastnoručne listinu podpísať.

Postup pri osvedčovaní listín a podpisov na listinách okresnými úradmi a obcami je upravený zákonom č. 599/2001 Z. z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách okresnými úradmi a obcami, takto (na vec sa vzťahujúce ustanovenia):

§ 3

Osvedčovanie sa vykonáva v úradnej miestnosti obvodného úradu alebo obce. Ak žiada o osvedčenie podpisu fyzická osoba, ktorá sa zo zdravotných dôvodov nemôže dostať do úradnej miestnosti obvodného úradu alebo do úradnej miestnosti obce, možno osvedčenie vykonať na inom vhodnom mieste.

§ 4 ods. (2)

Pri osvedčovaní podpisu na listine obvodný úrad a obec zodpovedajú za to, že podpis na listine urobila alebo uznala za vlastný fyzická osoba, ktorej podpis je osvedčovaný, že sa podpísala do osvedčovacej knihy a že osvedčenie bolo vykonané spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

§ 4 ods. (3)

Fyzická osoba, ktorej podpis sa osvedčuje, preukazuje svoju totožnosť občianskym preukazom, cestovným dokladom, vojenským preukazom, námorníckou knižkou alebo povolením na pobyt pre cudzinca; skôr, ako dôjde k osvedčeniu podpisu fyzickej osoby, podpíše sa táto do osvedčovacej knihy pred osobou vykonávajúcou osvedčenie.

§ 7

(1)

Obvodný úrad osvedčuje zhodu odpisu alebo kópie listiny s predloženou listinou alebo pravosť podpisu na listine osvedčovacou doložkou, odtlačkom okrúhlej úradnej pečiatky so štátnym znakom a podpisom zamestnanca obvodného úradu, ktorý osvedčenie vykonal. Obec osvedčuje zhodu odpisu alebo kópie listiny s predloženou listinou alebo pravosť podpisu na listine osvedčovacou doložkou, odtlačkom okrúhlej úradnej pečiatky obce s erbom obce a podpisom starostu obce alebo osoby, ktorá osvedčenie vykonala.

(3)

Osvedčovacia doložka osvedčenia pravosti podpisu na listine obsahuje

- a) meno a priezvisko fyzickej osoby, ktorej podpis bol osvedčený,
- b) rodné číslo fyzickej osoby, ktorej podpis bol osvedčený,
- c) adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, ktorej podpis bol osvedčený,
- d) údaj, že podpis na listine urobila alebo uznala za svoj vlastný fyzická osoba, ktorej podpis bol osvedčený,
- e) poradové číslo, pod ktorým je osvedčenie zapísané v osvedčovacej knihe,
- f) údaj, akým spôsobom bola preukázaná totožnosť fyzickej osoby, ktorej podpis bol osvedčený (druh a číslo preukazu totožnosti, adresa pobytu v čase osvedčovania),
- g) miesto a dátum osvedčenia, a ak je to potrebné, aj hodinu, kedy bola listina predložená.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že údaj na osvedčovacej doložke osvedčenia pravosti podpisu (§ 7 ods. 3 písm. d) zák. č. 599/2001 Z.z.), že podpis na listine urobila alebo uznala za svoj vlastný fyzická osoba, ktorej podpis bol osvedčený - teda, že pani M. S. prehlásila, že „podpis na listine urobila“ - bol nepravdivý.

Zodpovednosť za túto skutočnosť nesie obžalovaná S. K., ktorá v čase skutku vykonávala funkciu starostu obce a konala tak pri výkone jeho právomoci.

V zmysle § 128 ods. 1 TZ, verejným činiteľom sa na účely tohto zákona (aj) starosta. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z vyššie uvedených dôvodov súd posúdil konanie obžalovanej S. K. ako konanie, ktorým ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonávala svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

Pri úvahách súdu o treste pre obžalovaného J.. M. S., súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný J.. M. S. má v odpise registra trestov jeden záznam o odsúdení z roku 1982, na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má jeden záznam o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky z roku 2016, za ktorý bol sankcionovaný pokutou.

Skutok bol spáchaný v roku 2011 - teda pred desiatimi rokmi a aj podľa vyjadrení dedičov - právnych nástupcov po pani M. S., boli nehnuteľnosti „vrátené“ do dedičstva po nebohej, preto súd za primeraný považuje peňažný trest vo výške 1.000,00 (tisíc) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Pri úvahách súdu o treste pre obžalovanú S. K., súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná S. K. nemá v odpisoch registra trestov a v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov žiadne záznamy. Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, súd môže peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá. U obžalovanej práve pre možnosť jej nápravy podľa názoru súdu postačuje uloženie peňažného trestu - vo výške 1.000,00 (tisíc) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Poukazujúc na dobu, kedy bol skutok spáchaný a skutočnosť, že obžalovaný J.. M. S. aj obžalovaná S. K. viedli riadny život, nedopúšťali sa žiadnych protiprávnych konaní, súd vyslovuje presvedčenie, že uložené peňažné tresty zabezpečia dostatočným spôsobom účel trestu, ktorým je primárne prevýchova páchatela a ochrana spoločnosti pred ním.

K oslobodzujúcemu výroku, ktorým súd spod obžaloby oslobodil obžalovaného J.. F. M., súd uvádza, že skutkovou vetou obžaloby sa obžalovanému J.. M. kládlo za vinu iba to, že bol prítomný pri konaní obžalovaných, ktoré je uvedené v odsudzujúcej časti rozsudku. Z obžaloby je zrejmé, že J.. F. M. žiadnym spôsobom svojím konaním sa nepodieľal na spáchaní trestnej činnosti - skutku uvedeného v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku (súdom zistený skutkový stav), ba ani podľa skutku uvedeného v obžalobe.

Z vyššie uvedeného dôvodu súd obžalovaného J.. F. M. oslobodil spod obžaloby prokurátora, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J.. F. M..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.